

Det socialdemokratiske Arbejderpartis  
**Folkefest paa Nørrefælled**

Mandag den 5. Juni 1893.

**Program.**

1. Festtogets Samlingsplads er paa Nørre-Boulevard Kl. 1 Middag, hvorfra der afmarscheres **Kl. 2 $\frac{1}{2}$**  ad Gothersgade, Rømersgade, Frederiksborggade, Nørrebrogade, Fælledvejen og Blegdamsvejen til Festpladsen.
2. Efter Togets Ankomst til Festpladsen samles Deltagerne om de dér oprejste **3 Talerstole**, hvorfra følgende Taler holdes:

**1. Grundloven og Friheden,**

af

**P. Holm, C. Hordum og K. M. Klausen.**

**2. Arbejderne og Socialismen,**

af

**C. C. Andersen, J. Jensen og P. Knudsen.**

Følgende Sange vil blive afsungne:

**1. Stemmerets-Sang.**

**2. Arbejder-Sang.**

**3. Socialisternes Marsch.**

Som Dirigenter fungerer: **A. P. Berg, C. M. Olsen og H. Rasmussen.**

**Festtegn og Sange à 20 Øre** faas hos de respektive Foreningers Formænd samt paa Samlingspladsen og Festpladsen paa Nørrefælled.

**Festkomitéen.**

## Stemmerets-Sang.

Mel.: Holmens faste Stok.

Marschtakt, faste Skridt!  
her skal I se Bataljoner!  
det vil ryste lidt  
i de gamle møre Troner,  
Ret, Ret, Stemmeret!  
Raabet over Jorden bruser,  
alt sig fylker tæt  
Proletarer, Mænd i Bluser,  
pas paa din Kasket!  
det fra Folkehavet suser,  
snart vi Storm kan ha'  
: Hurra, Hurra, Hurra! :

Svenske Brødre slog  
nys for at faa mere Stemme,  
de til Hofset drog,  
Oscar var tilfældig hjemme:  
»Rösträt, Gossar små,«  
Kongen lidt befippet stammer,  
»kan ni här ej få,  
men gå till mit andra Kammer!«  
Folket maatte gaa,  
men en Folkerigsdags Hammer  
Kammertonen ga'  
: Hurra, Hurra, Hurra! :

Sorte Bjærgmænds Land,  
Paradis for Munk og Nonne,  
nylig stod i Brand,  
Hr. Ministren var i Vaande.  
Stemmeret! det lød  
op fra Gruben, i Fabriken,  
Stemmeret og Brød!  
og saa lukked man Butiken,  
hejste Fanen rød,  
gik paa Gaden; Præstekliken  
maatte træde a'  
: Hurra, Hurra, Hurra! :

De Germaner skal  
ud til Valg paa fler Soldater,  
Glæden bliver skral  
for Capravis Kammerater.  
Bønder, Haandværksmænd,  
Industrifolk er paa Pletten,  
stemmer ned igen  
Krupps Moral, ved Stemmeretten  
vil den røde Svend  
løse Knuden, ende Trætten,  
han skal Sejren ha'  
: Hurra, Hurra, Hurra! :

Raske Franskmænd vil  
rense Panamakloaken,  
Hr. Carnot ser til,  
ængstelig han knapper Frakken.  
Stemmeretten slaar  
snart til Lyd for Lighedstanken,  
selve Rothschild faar  
af Spektaklet Hjerterbanken,  
vore Brødre gaar  
frem, de Urnen har i Hanken,  
vil Affære ta'  
: Hurra, Hurra, Hurra! :

Brug din Stemme, Du  
frie Mand og danske Broder,  
thi vor Frihed nu  
af Lars Gaardskarl faar sit Foder;  
Ekscellencen klog  
Ridetur fik paa Krikken,  
baglængs kønt den slog  
efter Reaktionsmusikken.  
Om vi Pisen tog,  
Folkets Stemmeret, saa gik 'en!  
saa stak Estrup a'  
: og fler med ham, Hurra! :

Kapitalens Aag  
dine Kræfter da kan bryde,  
og i alle Sprog  
Proletarers Sang skal lyde  
højt til Friheds Lov;  
Dampens Kraft os underlægges,

Bondens tunge Plov  
da paa fri Mænds Ager trækkes.  
Da skal Ran og Rov  
med Justitsens Slør ej dækkes,  
fri, fri er vi da,  
: Hurra, Hurra, Hurra! :

A. C. Meyer.

---

## Arbejder-Sang.

---

I Flugt gaar Tiden over Livets Bølger,  
det friske, evig unge Verdenshav,  
der mangt et lyst og venligt Minde dølger,  
som Guld og Perler i sin dybe Grav. —  
Og ingen Stand og intet Samfund nægter  
sit bedre Haab til Aandens nye Skrift,  
den samler under Tag de yngre Slægter  
til nye Tanker og til ny Bedrift.

Jeg priser mer end Guld og Diamanter  
den gyldne Friheds solbestraalte Dag,  
som gav mit Liv sit Værd, min Stand et Pantser  
mod Uret og — mit Brød en bedre Smag.  
En lænket Ærn var før min Kraft, mit Nemme,  
i snævre, trange Baand var lagt min Slid,  
hvorfor skal jeg, som haaber og vil glemme,  
da ikke synge om en bedre Tid.

Igennem Livets Alvor vil jeg hente  
min Ret, af svage Fædre lagt i Baand,  
og paa dens Frugter vil jeg ikke vente,  
de hører til hver brun og barket Haand.  
Ej er den Arvelod, som jeg begærte,  
for meget af det store Frihedsværk,  
ved den skal Verden se, jeg har et Hjærte,  
og at Samdrægtighedens Aand gør stærk.

Men Tidens Aand vil sine Gaver sprede,  
og der skal atter løses tunge Baand.  
Det friske Liv skal gennem Hjærter lede  
min Kraft til hver en flittig Arbejdshaand,  
thi da vil Byrden lettes, som har tynget  
paa mangan Kreds og mangt et Samfunds Magt,  
og en Gang maa de alle, genforynget  
gaa op i Et — en mægtig Broderpagt!

U. P. Overby.